

تأثیر تحریک چند حسی بر وضعیت شناختی بیماران زن مبتلا به آلزایمر بستری در مرکز نگهداری سالمندان فرشتگان

شیراز

محبوبه صفوی، سید حسین یحیوی، حجت اللهفراهانی، نسربین محمودی، مهدی محبوبی نیا

چکیده:

مقدمه: بیماری آلزایمر بر وضعیت فیزیکی، روان شناختی و شناختی بیماران مبتلا تأثیر منفی دارد. انجام تحریک چند حسی به ارتقاء وضعیت فیزیکی، روان شناختی و شناختی این بیماران کمک می‌کند. هدف از این پژوهش بررسی تأثیر تحریک چند حسی بر وضعیت شناختی بیماران مبتلا به آلزایمر بستری در مرکز آسایشگاهی فرشتگان شهر شیراز در سال ۱۳۹۱ می‌باشد. روش کار: روش مطالعه، کارآزمایی بالینی روی دو گروه آزمایش و شاهد با پیش آزمون و پس آزمون بود. جامعه پژوهش شامل سالمندان زن مبتلا به آلزایمر خفیف تا متوسط بستری در مرکز نگهداری فرشتگان شهر شیراز بود. از این میان تعداد ۵۲ نفر به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب و به طور تصادفی به دو گروه آزمایش و شاهد تقسیم شدند. روی گروه آزمایش برنامه تحریک چند حسی در قالب ۲۰ جلسه ۴۵ دقیقه ای اجرا شد. ابزار گردآوری داده‌ها، پرونده روان پزشکی بیماران، پرسش نامه محقق ساخته جمعیت شناختی و پرسش نامه معاینه مختصر وضعیت روانی بود. یافته‌ها: تحریک چند حسی بر وضعیت شناختی بیماران گروه آزمایش نسبت به پیش از مداخله و همچنین نسبت به گروه شاهد پس از مداخله تأثیر معناداری داشت ($P=0/001$). به عبارت دیگر، تحریک چند حسی موجب بهبود وضعیت شناختی گروه آزمایش می‌شود. به علاوه، اختلاف میانگین نمرات پرسش نامه معاینه مختصر وضعیت روانی در گروه آزمایش نسبت به شاهد به طور معناداری بیشتر بود که نشان دهنده مؤثر بودن مداخله مذکور است. نتیجه‌گیری: تحریک چند حسی می‌تواند شیوه مؤثری در بهبود وضعیت شناختی بیماران مبتلا به آلزایمر باشد. پیشنهاد می‌شود در مطالعات آتی، پژوهش‌های مشابه در جامعه‌های دیگر و با حجم نمونه بیشتر مد نظر قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: بیماری، آلزایمر، سالمندان، فرآیندهای ذهنی،